

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- ก่องแก้ว วีระประจักษ์. (2521). “ค่านิยมไตรภูมิ”, ใน ศิลปากร กรุงเทพฯ : สหประชาพานิชย์, หน้า 9 – 16.
- กীরติ บุญเจือ. (2522). ปรัชญาศิลปะ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จุลทัศน์ พยามรานนท์. (2525). สังคมไทยกับจิตรกรรมฝาผนัง. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชลูด นิ่มเสมอ. (2531). องค์ประกอบศิลป์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์.
- โชติ กัลยาณมิตร. (2539). สถาปัตยกรรมแบบไทยเดิม. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประยูร อุลุชาฎะ. (2533). “ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะไทย,” ใน ศิลปะกับสังคมไทย. หน้า 162–178. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ประยูร อุลุชาฎะและแสงอรุณ กนกพงศ์ชัย. จิตรกรรมสมัยอยุธยาจากสมุดข่อย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2525). กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์
- ไพโรจน์ สโมสร. และคณะ (2532). จิตรกรรมฝาผนังอีสาน. กรุงเทพฯ : บริษัท อัมรินทร์ พรินต์ติ้งกรุ๊ปจำกัด.
- มุณี พันทวี. (2527). ศิลปศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, อัดสำเนา.
- รีด เฮอร์เบิร์ต. (2530). ความหมายของศิลปะ แปลโดย กิติมา อมรทัต. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิทย์ พิณกันเงิน. (2503). ศิลปกรรมและการช่างของไทยและโบราณสถานบางแห่งของไทย. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์.
- _____. (2515). การศึกษาศิลปกรรมไทย. เอกสารวิชาการของสมาคมศิษย์เก่าเพาะช่าง.
- วิบูลย์ ลีสุวรรณ. ศิลปนาฏในสองศตวรรษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ป่าฉะยา.
- ศิลป์ พีระศรี. (2502). วัฒนาการแห่งจิตรกรรมฝาผนังของไทย. แปลโดย สุภัทรทิศ ดิสกุล. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร.
- _____. (2526). ศิลปะสงเคราะห์. แปลโดย พระยาอนุমানราชชน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.

ศิลปากร, กรม. (2531). เอกสารกองโบราณคดี หมายเลข 17/2531. กรุงเทพฯ.

สนิท ตั้งทวี. วรรณคดีและวรรณกรรมทางศาสนา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

สมชาติ มณีโชติ. (2529). จิตรกรรมไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

สันติ เล็กสุขุม และคนอื่น ๆ. (2528). จิตรกรรมฝาผนังสมัยอยุธยา. กรุงเทพฯ :
เจริญวิทย์การพิมพ์.

สุภัทรดิศ ดิศกุล, หม่อมเจ้า. (2522). ศิลปสมัยลพบุรี. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร.

สุรศักดิ์ เจริญวงศ์. (2533). “คุณค่าและการแสดงออกของจิตรกรรมไทย,” ใน ศิลปะกับสังคมไทย
หน่วยที่ 6-10, หน้า 5-6 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

อนุমানราชชน. พระยา. (2519). การศึกษาศิลปะและประเพณี. โดยเสถียร โกเศศ (นามแฝง)
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณการ.

อภัย นาคคง. (2526). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ศิลปะ. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิชย์.

Zimmer, Henrich. (1974). *Myths and symbols in Indian Art and Civilization*. Wasnington
D.C. : Pantheon Book Inc.